

— piespriest Eiropas Centrālajai bankai un/vai Eiropas Komisijai atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav spēkā esošs, jo ar to ir pārsniegtas pilnvaras, kas ar Līgumu par Eiropas Savienību ir piešķirtas Eiropas Centrālajai bankai, kā arī Eiropas Komisijai, un tādējādi abas šīs iestādes attiecīgo lēmumu ir pieņēmušas, pārsniedzot savas pilnvaras.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāptas tiesības uz īpašumu, kas ir garantētas Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 1. protokola 1. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 14. pantā un apstiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir acīmredzami nepamatots, tam nav juridiskā pamata un tas ir pretrunā samērīguma principam.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā arī vispārīgi atzītajiem tiesību principiem, kas izriet no Savienības tiesībām, kā arī principam, saskaņā ar kuru neviens nedrīkst atsaukties pats uz savām kļūdām, lai iegūtu kādu priekšrocību un/vai pamatotu kļūdainu un/vai prettiesisku rīcību.

Prasība, kas celta 2013. gada 4. jūnijā — *Tameio Pronias Prosopikou Trapezis Kiprou*/Komisija un Eiropas Centrālā banka

(Lieta T-328/13)

(2013/C 252/55)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Tameio Pronias Prosopikou Trapezis Kiprou* (Lefkosija, Kipra) (pārstāvji — *E. Efstathiou*, *K. Efstathiou* un *K. Liasidou*, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt Eurogrupas 2013. gada 25. marta lēmumu, kas kļuvis galīgs ar Kipras Centrālās bankas pārvaldnieka kā Eiropas Centrālo banku sistēmas locekļa un/vai pārstāvja 2013.

gada 29. martā pieņemto lēmumu *KDP* [kanonistiki diokitiki praxi; reglamentējošs akts] 104/2013, ar kuru tika nolemts veikt "atsevišķu [*Cyprus Popular Bank Public Co Ltd*] darbības virzienu pārdošanu" un kas būtībā ir Eiropas Centrālās bankas un Eiropas Komisijas kopējs lēmums;

— pakārtoti, atzīt, ka iepriekš minētais Eurogrupas lēmums, neraugoties uz tā formu, būtībā ir Eiropas Centrālās bankas lēmums un/vai kopā ar Eiropas Komisiju pieņemts lēmums;

— piespriest Eiropas Centrālajai bankai un/vai Eiropas Komisijai atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav spēkā esošs, jo ar to ir pārsniegtas pilnvaras, kas ar Līgumu par Eiropas Savienību ir piešķirtas Eiropas Centrālajai bankai, kā arī Eiropas Komisijai, un tādējādi abas šīs iestādes attiecīgo lēmumu ir pieņēmušas, pārsniedzot savas pilnvaras.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāptas tiesības uz īpašumu, kas ir garantētas Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 1. protokola 1. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 14. pantā un apstiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir acīmredzami nepamatots, tam nav juridiskā pamata un tas ir pretrunā samērīguma principam.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā arī vispārīgi atzītajiem tiesību principiem, kas izriet no Savienības tiesībām, kā arī principam, saskaņā ar kuru neviens nedrīkst atsaukties pats uz savām kļūdām, lai iegūtu kādu priekšrocību un/vai pamatotu kļūdainu un/vai prettiesisku rīcību.

Prasība, kas celta 2013. gada 4. jūnijā — *Chatzithoma un Chatzithoma*/Komisija un Eiropas Centrālā banka

(Lieta T-329/13)

(2013/C 252/56)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Petros Chatzithoma* (Lefkosija, Kipra) un *Elenitsa Chatzithoma* (Lefkosija, Kipra) (pārstāvji — *E. Efstathiou*, *K. Efstathiou* un *K. Liasidou*, advokāti)